

DORYWCZY (1) ai

A sg f dorywczą.

Sł stp brak, Cn notuje, też w dorywczą s. v. ukradkiem, Linde XVII(XVIII) – XVIII w. (poza tym błędnie: w dorywczą Mącz).

Przerywany, wykonywany z przerwami, dorażny, niestały, nieciągły; subsecivus, subsecundarius, surreptitius, tumultuarius Cn:

Wyrażenie przyimkowe: »w dorywczą« = dorywczó, dopadkami, odrywając się; subsecivis temporibus Cn: Książeczká tá ktorám názwał WORKIEM IVDASZOWYM, y ktorám ták w dorywczą piíał máíác co inźzego przed íobą KlonWor ded **2.

LZ